

med at bryde Kul der. Jeg tillader mig at spørge Ministeren, hvorledes det forholder sig med det Kompagniskab, der for nogle Aar tilbage bestod mellem den daværende Kontorchef Ryberg og Kolonibestyrelsen i Godthaab. Det drejede sig om en lille ulovlig Handel med Tæpper af Ederfugleskind. Det kunde være af Interesse foruden det, der ellers er blevet meddelt, at faa oplyst, om Monopolhandelens ivrige Forsvarer selv har handlet mod dette Monopol. Til det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til den højtærede Indenrigsminister, da jeg sidst havde Ordet, skal jeg her føje, at jeg ved, at den Paastand, jeg fremsatte, at de to Mænd, der skulde foretage Undersøgelsen af A. T. Møller & Co.s Forhold til den grønlandske Handel, bleve udpegede af Firmaet, er rigtig. Jeg ved fuldstændig Besked dermed, og naar Sagen nu overgives til Kriminalretten, skal jeg være villig til at møde frem og forklare, hvorledes disse Underhaandsforhandlinger ere foregaaede. Jeg ved, at to af det handelskyndige Udvalgs Medlemmer bleve foreslaaede til at foretage denne Revision, men dette Forslag blev bestemt nægtet Godkendelse af vedkommende Firma. Maa jeg i denne Forbindelse spørge om, hvilke Grunde der har dikteret Indenrigsministeren at udnævne Grosserer Frost til Medlem af Skatteraadet — det var en af de Mænd, der bleve udvalgte. Det ser lidt underligt ud, synes jeg, at denne Mand kort efter faar dette lille Ben. Naa, det kan være, at han har særlige Fortjenester af vore Skatteforhold, men saa kunne vi jo faa det oplyst. Jeg ved ligeledes, at det forlængst er blevet forlangt, at daværende Indenrigsminister Berg uførtøvet skulde skride til Undersøgelse. Ogsaa dette skal blive bevist, naar Sagen kommer ind for Kriminalretten. Det ærede Medlem for Frederikssund (Sigurd Berg) ved ogsaa Besked dermed. Det skulde glæde mig, om Bladet „Politiken“, som bebudet, vil offentliggøre den Korrespondance, der er bleven ført mellem Grosserer Tulinius og det ærede Medlem, som tidligere var Indenrigsminister. Det kunde for øvrigt være af stor Interesse at vide, om denne Korrespondance i det hele findes i Indenrigsministeriet, eller om det ærede Medlem fra Frederikssund nu er i Besiddelse af den. Hvis den ikke findes i Ministeriet, maa Finansudvalget forlange den fremlagt af Grosserer Tulinius, og jeg tvivler ikke om, at han vil være parat til at fremlægge den.

Det ærede Medlem burde ikke have

foranlediget i det af Alberti startede Blad Offentliggørelsen af nogle Artikler, som kun kunne tjene til at forplumre denne Sag. Det er uklogt af det ærede Medlem, saa meget mere som disse Artikler indeholde Paastande, som det under den kriminelle Undersøgelse vil vise sig, at det er umuligt at bevise. Ved den retlige Undersøgelse skal jeg bevise, at det ærede Medlem fra Frederikssund ikke paa et eneste Punkt har talt fuld Sandhed i denne Sag. Det ærede Medlem har siddet alle Foranledninger til en Undersøgelse overhørig. Jeg mener, at det ærede Medlem derved har gjort sig skyldig i en Overtrædelse af Straffelovens §§ 141 og 143, der klart udtaler: „Misbruger en Embedsmand i andre Tilfælde end de ovenfor nævnte sin Embedsstilling til egen Fordel eller til at foretage noget, hvorved privates eller det offentliges Rettigheder krænkes, straffes han, for saa vidt Gerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Bøder, simpelt Fængsel eller Embedsfortabelse... Forsømmelse eller Skødesløshed i Embedsførelse, hvorfor Straf ej særskilt i Lovgivningen er fastsat, straffes ligeledes, naar nogen oftere deri gør sig skyldig, eller naar grov Forsømmelse eller Skødesløshed er udvist, med Bøder, simpelt Fængsel eller, under skærpende Omstændigheder, med Embedsfortabelse“.

Foruden de Punkter, jeg paapegede forleden Dag under Debatten, er der endnu en Ting, der trænger i allerhøjeste Grad til at blive dragen ind under den forestaaende kriminelle Undersøgelse, og det er den Koncession, som i sin Tid blev given Grosserer Bernburg her af Byen. Jeg tillader mig at minde det højtærede Ting om den Forhandling, der fandt Sted om den grønlandske Handels forskellige Forhold her i Tinget i Samlingen 1904—05, hvorunder der fremkom en meget skarp Fordømmelse af den daværende Indenrigsministers Optræden i Anledning af de forskellige Tyverier paa den grønlandske Handels Plads. Den højtærede daværende Indenrigsminister, som nu er Kultusminister, viste den Gang, hvad han ogsaa har vist som Kultusminister, at naar han skrider til en Undersøgelse, er det paa bedste Beskub, saa er det Embedsmændene, der løbe med ham, og det er ikke ham, der slaar sin Haand i Frakkekragen paa Embedsmændene og siger: Det er mig, der skal staa til Ansvar overfor Rigsdagens Medlemmer for, hvad I foretage. Den højtærede daværende Indenrigsminister lod nemlig Direktør Ryberg og Fuldmægtig Krenchel foretage Af-